

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžk/29/2020
Identifikačné číslo spisu: 1018201685
Dátum vydania rozhodnutia: 25.08.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Marián Trenčan
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1018201685.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci sťažovateľa: Q. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. X, XXX XX A., korešpondenčná adresa: V.Y. XX, XXX XX A., proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, kancelária Bratislava, so sídlom Námestie slobody 12, 810 05 Bratislava, o správnej žalobe o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KaBA 18427/2018 ČRZ: 157922/2018 zo dňa 14.11.2018, o kasačnej sťažnosti proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/207/2018-40 zo dňa 28. januára 2020, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie pred krajským súdom

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) napadnutým uznesením č.k. 5S/207/2018-40 zo dňa 28. januára 2020 (ďalej len „uznesenie“) postupom podľa § 59 ods. 3 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) odmietol žalobu sťažovateľa, ktorou žiadal, aby krajský súd preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného č. KaBA 18427/2018 ČRZ: 157922/2018 zo dňa 14.11.2018, ktorým sťažovateľovi nepriznal nárok na poskytovanie právnej pomoci.

2. V odôvodnení uznesenia uviedol, že v dôsledku nedoplnenia správnej žaloby nedokáže určiť, v akom rozsahu má vykonať prieskum napadnutého rozhodnutia. Sťažovateľ ani po výzve súdu nedoplnil žalobu o skutkové a právne dôvody, pre ktoré považuje napadnuté rozhodnutie žalovaného za nezákonné, v čom sťažovateľ vidí porušenie svojich subjektívnych práv, kedy a pri akom procesnom úkone k nemu došlo, čoho sa domáha a aké dôkazy žiada vykonať. Sťažovateľ žalobu nedoplnil v stanovenej lehote, hoci bol uznesením krajského súdu č. k. 5S/207/2018-13 zo dňa 18.01.2019 o právnych následkoch spojených s neodstránením väd žaloby poučený.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenie žalovaného

A)

3. Proti uzneseniu podal sťažovateľ včas kasačnú sťažnosť, v ktorej uviedol, že je dôchodca. Podľa jeho názoru Okresný súd Bratislava V konal nezákonne, keď konal bez neho a podvodníkov, manželov V. a právna pomoc mu je odmietaná.

B)

4. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že manželia V. neboli účastníkmi konania vedeného na krajskom súde vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia o nepriznaní nároku. Žalovaný mal za to, že sťažovateľ neuviedol žiadny z taxatívne vymedzených dôvodov kasačnej sťažnosti.

III.

Právne závery kasačného súdu

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej aj „Najvyšší súd“ alebo „kasačný súd“) preskúmal uznesenie krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2 S.s.p.), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), vo veci v zmysle § 445 S.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a preto ju podľa § 461 S.s.p. zamietol.

6. Predmetom prieskumu kasačného súdu je napadnuté uznesenie, ktorým krajský súd odmietol žalobu sťažovateľa z dôvodu absencie jej základných náležitostí. Krajský súd konštatoval, že vzhľadom na nedostatky vytýkané vo výzve na doplnenie žaloby nevie určiť rozsah prieskumu rozhodnutia žalovaného, pretože žalobca žalobu v stanovenej lehote nedoplnil, aj napriek poučeniu o právnych následkoch spojených s neodstránením vytýkaných väd.

7. Ústavný súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 120/09 z 23. apríla 2009 uviedol, že: „Cieľom poučovacej povinnosti súdu je to, aby účastník, ktorý si neosvojil procedurálne pravidlá, vedel, aké má v procese práva a povinnosti, aby mohol pred súdom svoje zámery vyjadrovať takým spôsobom, že ním vykonané procesné úkony vyvolajú sledované účinky, a aby mohol splniť svoje procesné povinnosti. Do poučovacej povinnosti patrí taká pomoc, aby účastník mohol zákonom ustanoveným spôsobom vyjadriť, čo v konaní sám chce urobiť.“

8. Pre prejednanie správnej žaloby sťažovateľa je potrebné, aby obsahovala zákonné náležitosti v zmysle § 182 S.s.p. Minimálnymi zákonnými požiadavkami žaloby je vymedzenie žalobných bodov, teda aby sťažovateľ uviedol z akých (skutkových a právnych) dôvodov považuje rozhodnutie žalovaného za nezákonné a formuloval žalobný petit, teda navrhol, ako má súd v danej veci rozhodnúť. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalovaný nepriznal sťažovateľovi nárok na poskytovanie právnej pomoci z dôvodu, že lehota na podanie ústavnej sťažnosti, ktorú hodlal sťažovateľ uplatniť, uplynula dňom 01.04.2010. Žalovaný preto nemohol vylúčiť zrejme bezúspešné uplatňovanie práva, čím sťažovateľ nesplnil jednu z troch kumulatívnych podmienok na priznanie práva na poskytovanie právnej pomoci. Sťažovateľ v žalobe neuviedol, z akých dôvodov považoval uvedený záver žalovaného za nesprávny a nezákonný a ani neuviedol, ako žiada, aby krajský súd rozhodol.

9. Najvyšší súd konštatuje, že sťažovateľ v určenej lehote neodstránil ani ďalšie vady vytýkané krajským súdom vo výzve zo dňa 18.01.2019, v ktorej bol poučený, akým spôsobom má podanie zo dňa 19.11.2018 doplniť a aké sú právne následky jeho nedoplnenia. Z uvedeného dôvodu považoval kasačný súd postup krajského súdu za správny, keď žalobu odmietol a uviedol, že nemôže z vlastnej iniciatívy za žalobcu nahrádzať žalobné dôvody. Sťažovateľ svojim nekonaním zapríčinil, že krajský súd nemohol žalobu vecne prejednať.

10. Záverom kasačný súd podotýka, že krajský súd výzvou zo dňa 25. mája 2020 poučil sťažovateľa aj o možnosti zvoliť si advokáta, ako aj o práve obrátiť sa na Centrum právnej pomoci v tomto konaní, avšak sťažovateľ ani toto právo nevyužil.

11. Na základe vyššie uvedených zistení a úvah kasačný súd nepovažuje kasačnú sťažnosť za opodstatnenú a preto rozhodol podľa § 461 S.s.p. o zamietnutí kasačnej sťažnosti.

12. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 S.s.p. (a contrario) a vzhľadom na neúspech sťažovateľa v kasačnom konaní mu nepriznal právo na náhradu trov vynaložených v tomto konaní; zároveň kasačný súd nevidel dôvod na postup podľa § 168 S.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.